

Raapustuksia rukouksesta 1 - Erilaisia rukoilijoita ja tapoja rukoilla

16.12.2020 Juha Silmu

Rukous on tämän vuoden kesällä ja syksyllä tullut jotenkin lähelle ja läheisemmäksi. Paljon olemme Tampereen Luther-talolla rukoilleet korona-asioiden ja koronasta eri tavoin kärsivien puolesta. Kesällä sairastin, ja silloin oli kipujen keskellä tärkeää, että sai edes sen pienen sanoa, mitä jaksoi: Auta nyt jo, Jeesus! Syksyn suuri rukousvastaus oli erään läheisen syövän hoidon onnistuminen ja paraneminen. Kiitos Jeesus! Olen ihmetellyt Jumalan lupauksia rukouksesta, ja ehkä erityisesti Moosesta esirukouksen mallina ja opettajana meille - hänestä toivottavasti toisella kertaa enemmän.

Silti tuntuu, että usein rukous on minulle ja monille meistä vaikeaa. Ei oikein ole muodostunut selkeää ja hyvää tapaa tai rytmiä tai aikaa rukoukselle, mieli harhailee helposti siihen ja tähän ja tuohon touhuun, en oikein osaa sanoittaa.. Ja ehkä painolastina on joillakuilla meistä vielä opitut mallit: tällaista tai tuollaista oikeanlaisen rukouksen pitäisi olla: pitäisi osata rukoilla vuolaasti ja sydämestä nousevalla tunteella omin sanoin, tai rukouksen pitäisi olla sellaista kun kirkossa kuulee papin esirukoilevan hienoin sanankääntein, tai jotain muuta.

Tahtoisin rohkaista: on monia erilaisia hyviä tapoja rukoilla. Jotkut meistä rukoilevat mieluiten omin sanoin, jotkut rukouskirjasta. Joku rukoilee ääneen, toinen kielillä puhuen, joku kammoaa sitä, jos pitäisi ääneen johtaa yhteistä rukousta. Jotkut rukoilevat enemmän yhdessä, toiset mieluiten omaan huoneeseensa sulkeutuen, joku keskittyy siihen, että rukoilee jumalanpalveluksessa.

Kun rukoilet, puhut rakastavalle Isällesi. Hän tahtoo sinua kuulla, ja sinulla on ja saa olla häneen henkilökohtainen, omannäköisesi, suhde ja tapa puhua hänen kanssaan. Meidänkin lapsista jokainen puhelee minun ja vaimoni

Kristan kanssa vähän eri tavoin ja eri tilanteissa, ja näin saa olla. Näin saa olla myös Taivaan Isän ja sinun välillä; mihinkään muottiin ei tarvi ahtautua, eikä kukaan saa sinua mihinkään muottiin koettaa tässä asiassa tunkea. Toinen asia on se, että Jumalan hyvien käskyjen noudattamisessa me hänen lapsensa tahdomme olla uskollisia: Isä kutsuu meitä puhumaan kanssaan säännöllisesti (Rukoilkaa lakkaamatta, 1.Tess. 5:17) ja on antanut yhden tietyn paikan ja ajan, jolloin kaikkien hänen lastensa tulisi olla yhdessä koolla rukoilemassa (Me emme saa lyödä laimin seurakuntamme yhteisiä kokouksia, niin kuin muutamilla on tapana, vaan meidän tulee rohkaista toisiamme, sitä enemmän mitä lähempänä näette Herran päivän olevan Hepr.10:25).

Mutta tähän mahtuu paljon vapautta ja erilaisia tapoja Jumalalle puhella. Jos rukous on sinulle vieras asia, saat rauhassa aloittaa kuin pieni lapsi, joka puhuu hyvälle, rakastavalle isälleen. Älä ressa, saat omin sanoin ja omalla tavallasi kertoa Taivaan Isälle sen, mitä asiaa on, sen enempää ei tarvi keksiä eikä väkinäistä rukousta tiristää. Emme ole rukouksessa suorittamassa emmekä ansaitsemassa mitään, vaan puhumassa meitä rakastavan ja meidät läpikotaisin turvallisesti tuntevan elävän henkilön kanssa, joka haluaa meille hyvää, ja ainoastaan hyvää.

Seuraavassa Raapustuksia rukouksessa -kirjoituksessa muutama sana hetkipalveluksista, joihin koitamme nyt paastonaikana antaa mahdollisuuden tutustua – oletko jo löytänyt Lutsin Viikon vesperit Luther-talon Youtube -kanavalta tai Facebookista?

Siunausta sinun joulunodotukseesi ja joulunaikaan. Pidetään toisiamme rukouksissa!

-Juha